

Redactioneel

Gerard M. Schippers

We constateerden het al eerder: in Nederland liep in de vorige eeuw het onderzoek naar verslaving achter ten opzichte van andere Europese landen en Amerika. Dat is nu echt verleden tijd. Met reeksen proefschriften, talrijke (internationale) artikelen én twee nieuwbenoemde hoogleraren (in Nijmegen) kan van een achterstand niet meer gesproken worden. Een niet onbelangrijke rol is daarbij gespeeld door ZonMw, die de tweede stroom onderzoeksgeld van de overheid beheert. Nadat vorig jaar een zesjarig programma (voor ca. 20 miljoen gulden) werd afgesloten, gaat eind van dit jaar een volgend meerjarig programma van start met opnieuw een ruime geldpot: 13 miljoen euro! Ter gelegenheid van de overgang liet ZonMw een fraaie serie studies verschijnen met de 'state of the art' van het wereldwijde verslavingsonderzoek. In dit nummer een interview met Van den Brink over de inhoud en het belang van dat overzicht. Verder een bonte verzameling bijdragen, zoals we die graag

presenteren. *Noijen e.a.* berichten over een heel directe vorm van preventie, op de dansvloer. *Dotinga* onderzocht het drankgebruik onder Turkse Nederlanders en merkte dat de grote verschillen met autochtonen in de tweede generatie vervagen. Multidimensionele gezins therapie, dat onder leiding van *Rigter e.a.* in Nederland wordt gepropageerd, is een vernieuwde, uitgebreide en meer 'eclectische' benadering die in Amerika effectief is gebleken onder jongere verslaafden. *Hoogenboezem e.a.* introduceerden een methode voor de aanpak van verslavingsproblemen bij een andere verwaarloosde groep: mensen zonder verblijfstitel, asielzoekers en vluchtelingen die ze onderzochten in Apeldoorn en Nijmegen. Deze keer geen middelenrubriek, maar wel, natuurlijk, een samengevatte richtlijn, een casus, de rubriek over verslaving in de cultuur en onze columnist, die deze keer de psychiaters en psychologen in de verslavingszorg durft aan te spreken.